

عنوان مقاله:

تدوین راهکارهای معماری در خصوص بهره گیری از طبیعت در راستای طراحی فضای آرامش بخش

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

رویا عظیم زاده گان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت

شهرزاد شهریاری - هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت، گروه معماری، مرودشت، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از موثرترین عوامل تاثیرگذار در خلق فضاهای آرامش بخش، طبیعت شناخته شده است. در طول تاریخ، طبیعت همواره به طرق گوناگون در طراحی معماری بکار گرفته می شده است. امروزه اما با پیشرفت صنعت و مدرن شدن شهرها و از بین رفتن رابطهی میان انسان و طبیعت، بر رابطهی طبیعت و معماری نیز، خدشه وارد گشته است و در نتیجه، مشکلات متعددی برای انسانها پدید آمد. بنابراین بمنظور احیای این رابطه و ایجاد فضاهای آرامش بخش، رویکردهای گوناگونی به طبیعت در معماری پدیدار شدند. اما بهره گیری از طبیعت در معماری معاصر، بیشتر به یک رابطهی صوری تبدیل شده است. بدین ترتیب این نوشتار با هدف تدوین موثرترین راهکارهای معماری بهره گیری از طبیعت در راستای طراحی فضاهای آرامش بخش شکل گرفت تا با ایجاد رابطهای مناسب میان طبیعت و معماری، گامی در جهت ارتقا رابطهی انسان و طبیعت و ایجاد محیطهای آرامش بخش، برداشته شود. روش تحقیق استفاده شده در این رساله، روش توصیفی و تحلیلی میباشد. در ابتدای این مقاله به بررسی ضرورتهای ارتباط انسان، طبیعت و معماری میپردازیم سپس راهکارهای معماری بهره گیری از طبیعت از دیدگاههای گوناگون مورد بررسی قرار خواهد گرفت و در نهایت بهترین راهکارها در راستای طراحی فضاهای آرامش بخش مشخص میگردند. بهترین این راهکارها شامل آن دستهای میگردند که به ایجاد رابطهی ملموس و فیزیکی با طبیعت میپردازند. از جملهی این راهکارها میتوان به طراحی در بستر طبیعت، استفاده از عناصر و مصالح طبیعی و توجه به اقلیم و پدیدههای طبیعی اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

طبیعت، معماری، انسان، آرامش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/612001>

